

Портрет нації. Які ми?

А чи хтось колись замислювався над тим, хто ми насправді? Якої ми нації? Аби з'ясувати це, потрібно брати початок як мінімум з часів Київської Русі, а точніше – історію її створення та становлення. Якщо вірити історикам, то існує дві теорії: норманська і антинорманська. Сутність норманської теорії полягає в тому, що Давньоруську державу створили варяги, які їй дали норманське ім'я «Русь». І тут варто замислитись, може, ми варязького походження? Далі Київська Русь почала квітнути і розширювати свої кордони. Центром цієї великої держави став Київ – чисто українське, національне і символічне місто.

Далі була Галицько-Волинська держава, українські землі належали самі собі, українці і замислитись не могли, що з ними буде далі і яка їй чекає доля. А далі було ліпше. Землі опинились під владою Польщі. І ось саме в такий скрутний час українці показали, хто вони насправді. Бо ж здавна українець – це волелюбна, працьовита, горда, розумна и дещо хитра людина, яка зможе виплутатись з будь-якої ситуації. І вони це не раз доводили. Бо якщо подумати, то потрібно багато духу, аби піти проти могутньої держави і вимагати своєї власності, своєї держави. Жоден народ не боровся так яро, як український, і жоден не відстоював так свої права. І це доводить скажену жагу до волі. Українці самі створили і підняли свою державу з колін, розбудували її, розширили території у свій час. І це доводить те, що український народ є дуже працьовитий і не боїться поразок. Кожен раз, розквітаючи як вперше, ми доводимо, що здаватися – це не наш характер. І навіть хитрість нам притаманна. Адже деякі отамани у свої боях заради перемоги використовували так звану воєнну хитрість, чим не одноразово рятували себе і своє військо. А ще українці є дуже веселим и доброзичливим народом. Бо ми маємо безмежну кількість гуморесок, які складені частіше за все з життя реальних людей та випадків. Хоч у нас і домінують гуморески з скандальним характером, але ми найдоброзичливіша нація. Бо ніхто так не вміє пробачати як українець. Він може закрити очі на будь-що заради дорогої людини. І традиція зустрічати хлібом-сіллю є давньою традицією і означає, що господарі раді бачити гостей і запрошують до хати для поштування.

Ось такий портрет має українська нація. Простий, але справжній, щирий, гарний. Українці унікальні та неповторні. І нехай історичні події іноді йдуть проти нас, але ми ніколи не здаємось і зможемо виплутатись з будь-якої ситуації, аби тільки було бажання та сила волі, і наш вогонь ніколи не згасне. Тільки потрібно, щоб кожен підтримував це вогнище, – ось тоді все буде добре. Борітеся і поборете – таким повинен бути наш девіз, бо ми справжні українці, а значить ми вольний і сильний народ.

Крутько Юлія, студентка I курсу спеціальності «Видавнича справа»